

8

OBČINA SVETA ANA
Občinski svet

Številka: 355-02/2022
Datum: 22. 2. 2022

PREDLOG
ODLOKA O PRENEHANJU UPORABE
ODLOKA O VAROVANJU VIROV PITNE VODE

PREDLAGATELJ: Župan Občine Sveta Ana

GRADIVO PRIPRAVIL: ZUM d.o.o. in Občinska uprava Občine Sveta Ana

PREDLOG SKLEPA:

Na podlagi Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 - uradno prečiščeno besedilo, 27/08 - odl. US, 76/08, 79/09, 51/10, 84/10 - odl. US, 40/12 - ZUJF, 14/15 - ZUUJFO, 76/16 - odl. US, 11/18 - ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 - ZIUZEOP-A, 80/20 - ZIUOOPE), določil Statuta Občine Sveta Ana (MUV, št. 8/2019) se sprejme Odlok o prenehanju uporabe Odloka o varovanju virov pitne vode, kot je predložen.

Na podlagi Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 - uradno prečiščeno besedilo, 27/08 - odl. US, 76/08, 79/09, 51/10, 84/10 - odl. US, 40/12 - ZUJF, 14/15 - ZUUJFO, 76/16 - odl. US, 11/18 - ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 - ZIUZEOP-A, 80/20 - ZIUOOPE), določil Statuta Občine Sveta Ana (MUV, št. 8/2019) je Občinski svet Občine Sveta Ana na 17. redni seji, dne 23.02.2022 sprejel

**ODLOK O
PRENEHANJU UPORABE
ODLOKA O VAROVANJU VIROV PITNE VODE**

1. člen

Odlok o varovanju virov pitne vode (Uradni list RS, št. 25/2000) se preneha uporabljati.

2. člen

Ta odlok se objavi v MUV in prične veljati naslednji dan po objavi.

Številka: 355-02/2022
Sveta Ana, 23.02.2022

Silvo SLAČEK
župan

**OBRAZLOŽITEV PODLAG
ZA SPREJEM ODLOKA O PRENEHANJU UPORABE
ODLOKA O VAROVANJU VIROV PITNE VODE
V OBČINI SVETA ANA**

Pripravili:

Mariborski vodovod, javno podjetje, d.o.o.

Občina Sveta Ana

ZUM urbanizem, planiranje, projektiranje d.o.o.

Februar 2022

1. UVOD

Z namenom, da bi zavarovala vodna vira pitne vode Lokavec in Rožengrunt, je Občina Sveta Ana v februarju 2000 sprejela Odlok o varovanju virov pitne vode (Uradni list RS, št. 25/00); v nadaljevanju: odlok.

Z njim je za oba vodna vira določila varstvene pasove vodnih virov pitne vode na območju občine Sveta Ana in ukrepe za zavarovanje podzemne vode in črpališča pred onesnaževanjem.

Temeljna strokovna podlaga za pripravo in sprejem odloka je bil elaborat »Določitev vodovarstvenih pasov vodnih virov občine Sveta Ana«, ki ga je po naročilu Občine Sveta Ana v februarju 2000 izdelal IRGO Inštitut za rudarstvo, geotehnologijo in okolje (številka projekta GV/ 980 603, februar 2000).

2. PODLAGE ZA ZAŠČITO VODNIH VIROV OBČINE SVETA ANA V LETU 2000

Zaščita podzemnih voda je odvisna od geološke zgradbe in hidrogeoloških značilnosti vodonosnikov, debeline in fizikalno-kemijskih značilnosti krovnine, hidroloških pogojev in mora upoštevati izrabo prostora. V pripravi predlogov zaščite je potrebno poiskati ravnovesje med zaščito vodnih zalog podzemnih in površinskih voda oziroma naravnega okolja in dejavnostmi na tem prostoru.

Za določanje vodovarstvenih območij in znotraj njih vodovarstvenih con so bili pri pripravi strokovnih podlag in odloka upoštevani:

- relevantna strokovna metodologija oziroma regulativa EU,
- zakonski in podzakonski akti, ki so veljali v času priprave odloka v Republiki Sloveniji,
- metodologija zaščite vodnih virov na Ljubljanskem polju kot referenčna metodologija,
- strokovne podlage, na voljo v letu 2000 za podzakonski predpis, ki ureja določevanje vodovarstvenih območij podzemnih vodnih virov in metodologijo določevanja zaščitenih območij podzemnih voda.

Kakovost in količina vodnih zalog zajetih podzemnih voda (vodni vir) se ščiti z vodovarstvenim območjem.

Vodovarstveno območje zajema območje nad delom vodonosnika, v katerem podzemna voda odteka v smeri zajetja in območje, iz katerega padavinske in površinske vode napajajo del vodonosnika, v katerem podzemna voda odteka v smeri zajetja in območja, iz katerih je možen vpliv na zajem voda za vodooskrbo iz tekočih ali stoječih voda. Vodovarstveno območje mora biti zavarovano pred onesnaženjem in drugimi vrstami obremenjevanja, ki bi lahko negativno vplivali na zdravstveno oporečnost in kakovost voda ali na njeno količino (nadaljnem besedilu: vodovarstveno območje).

Za pripravo vsebine odloka in določitev vodovarstvenih območij je bila uporabljena metodologija, ki opredeljuje zaščito vodnega vira z najožjim in ožjim varstvenim pasom ter s širšim in vplivnim varstvenim območjem:

- **najožji varstveni pas** (1. cona) se deli v 2 coni. Cona 1.a z najstrožjim režimom zaščite zajema velikost 10 do 50 m od zajetja ali črpališča. Cona 1.b z najstrožjim režimom zaščite zajema območje, v katerem traja pretok podzemne vode do zajetja od ½ do 1 meseca;
- **ožji varnostni pas** (2. cona) s strogim režimom zaščite zajema območje, v katerem traja pretok podzemne vode od zunanje meje do zajetja od 1 do 2 mesecev;
- **širše varstveno območje** (3. cona) s sanitarnim režimom zaščite obsega vse območje, kjer je v globini podzemna voda, ki jo je mogoče zajeti;
- **vplivno varstveno območje** (4. cona) z blagim režimom zaščite obsega vse območje, kjer padavine direktno ponikujejo pod površje in tečejo proti obstoječemu ali potencialnemu vodnemu viru, ki se ga želi zavarovati.

Z odlokom varovano vodovarstveno območje se glede na stopnjo ogroženosti in režim izvajanja zaščite deli na:

- neposredno zaščito zajetja
- tri vodovarstvene cone:
 - notranja vodovarstvena cona – CONA I, območje najstrožje sanitarne zaščite, (naj ožji varstveni pas),
 - zunanja vodovarstvena cona – CONA II, območje stroge sanitarne zaščite, (ožji varstveni pas),
 - vplivna vodovarstvena cona – CONA III, območje z blagim režimom zaščite. (širši varstveni pas)

Neposredna zaščita je vezana samo na zajetje, ki mora biti urejeno in zavarovano tako, da je omogočen dostop le odgovornim osebam – vzdrževalcem (del Cone I).

Z notranjo vodovarstveno cono se ščiti neposredno zaledje zajetja ali črpališča. Od zunanje meje cone priteče podzemna voda v 50 dneh do zajetja. Potovalni čas 50 dni zadošča za razpad biološkega onesnaženja (Cona I).

Zunanja vodovarstvena cona zajema celotno območje vodonosnika, v katerem traja pretok podzemne vode od zunanje meje do zajetja 365 dni. Potovalni čas temelji na zadrževanju odtoka in zniževanju koncentracije počasi razgradljivih polutantov (Cona II).

Vplivna vodovarstvena cona zajema celotno napajalno območje vodonosnika, iz katerega se podtalnica izteka v smeri zajetja ali črpališča in območja, od koder se lahko onesnažene površinske vode iztekajo na napajalno območje vodonosnika, ali se lahko onesnažena podtalnica sosednjega vodonosnika drenira v napajalno območje obravnavanega vodonosnika. Meja vplivne vodovarstvene cone sovпада z mejami vodovarstvenega območja (Cona III).

3. STANJE NA OBMOČJU VODNIH VIROV ROŽENGRUNT IN LOKAVEC LETA 2000

Terenski ogled lokacij vodnih virov Rožengrunt in Lokavec v letu 2000 je pokazal, da oba vodna vira zbirata vodo iz preperinskega pokrova, sestavljenega iz meljastih peskov, debelozrnatih peskov in prodnikov.

Zajeta vodna vira sta podvržena sezonskim vplivom in v sušnem obdobju v poletnih mesecih občasno presahneti.

3.1. Rožengrunt

Zajeti vodni vir Rožengrunt je v letu 2000 s pitno vodo oskrboval 6 domačij. Zajetje za pitno vodo je v izkopanem vodnjaku globine dveh metrov, ob daljšem deževju voda iz zajetja preliva na plano, v času suše pa so na razpolago manjše količine vode. Zajetje je postavljeno v dolino, ki ima smer sever - jug, z vzhodne strani dolino omejuje položno pobočje, po katerega grebenu poteka cesta Sveta Ana – Lokavec, na zahodni strani je pobočje nekoliko bolj strmo.

Vodonosne plasti sestavljajo peščeni prod in drobnozrnati peski, podlaga vodonosnikov pa je sestavljena iz peščenega laporja.

3.2. Lokavec

Vodni vir Lokavec je bil po številu hiš, ki jih je oskrboval z vodo v letu 2000, pomembnejši od vodnega vira Rožengrunt. Na ta vodni vir je bilo priključenih 65 domačij Lokavca.

Vodni vir je zajet s tri metre globokim izkopanim vodnjakom. Pod preperino se nahajajo peski, ki jim z globino sledijo debelozrnati peski, kateri prehajajo v prodnike z debelozrnatim peskom. Debelozrnati pesek, pomešan s prodniki, tvori podpreparinski vodonosnik, ki je močno odvisen od padavin, saj vode v poletnih sušnih mesecih večkrat zmanjka.

Vodni vir se nahaja na vzhodnem, manj strmem pobočju, ki slemeni v smeri sever – jug.

4. BISTVENA DOLOČILA ODLOKA, SPREJETEGA LETA 2000

Odlok o varovanju virov pitne vode (Uradni list RS, št. 25/00) je bil sprejet na podlagi Zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 38/81, 29/86 in 42/89 ter Uradni list RS, št. 15/91-I, 32/93 – ZGJS, 29/95 – ZPDF) in Statuta Občine Sveta Ana.

Za vodna vira Rožengrunt in Lokavec odlok določa:

- območje zajema ter najožji varstveni pas z najstrožjim režimom varovanja in ožji varstveni pas s strogim režimom varovanja, ki je namenjen neposredni zaščiti črpališč pred onesnaženjem;
- obvezo investitorjev, da za vsak poseg v varstvenih pasovih obvezno pridobijo vodnogospodarsko soglasje pristojnega upravnega organa;
- varstvene ukrepe, za katere velja načelo, da se ukrepi zaostrejujejo s približevanjem zajetju. Varstveni ukrepi se seštevajo. Vsi ukrepi, prepovedi in obveznosti, ki veljajo za zunanje varstveno območje, veljajo tudi za ožja varstvena območja. In obratno, kar je dovoljeno za ožja varstvena območja, je dovoljeno tudi za zunanje varstveno območje.
- posebne ukrepe, ki morajo biti izpolnjeni, da je dopustno posegati v prostor, da poseganje v prostor ne ogroža vodnih virov in da se zagotavlja sanacija obstoječega stanja ter izdelajo in izvajajo sanacijski programi;

- nadzor nad izvajanjem odloka;
- kazni za nespoštovanje odloka;
- prehodne določbe, ki vsebujejo obveze v zvezi s pripravo posnetka stanja s seznamom onesnaževalcev na varstvenih pasovih, v zvezi s pripravo sanacijskih programov, v zvezi z vzpostavitvijo ustreznih evidenc možnih virov onesnaženja vodnih virov ter v zvezi z roki, v katerih morajo lastniki zagotoviti prilagoditev skladišč nafte, naftnih derivatov ter nevarnih in škodljivih snovi določbam odloka.

Sprejeti odlok ter grafični prikaz vodovarstvenih pasov vodnega vira Rožengrunt in vodnega vira Lokavec so priloženi temu tekstu.

5. SPREMEMBE V OSKRBI S PITNO VODO NA OBMOČJU NASELIJ ROŽENGRUNT IN LOKAVEC

Z namenom, da bi zagotovila nemoteno in bolj stabilno oskrbo z zdravo pitno vodo, je občina Sveta Ana v letu 2008 zagotovila navezavo obstoječega vodovodnega omrežja v naseljih Rožengrunt in Lokavec, ki so se napajala iz vodnih virov Rožengrunt in Lokavec, na omrežje javnega vodovoda, ki je v upravljanju javnega podjetja Mariborski vodovod, javno podjetje, d.o.o. (v nadaljevanju: Mariborski vodovod).

Mariborski vodovod opravlja za Občino Sveta Ana gospodarsko javno službo oskrbe s pitno vodo.

Mariborski vodovod ni prevzel in nima v upravljanju nobenega vodnega vira, s katerim bi v Občini Sveta Ana vršil oskrbo s pitno vodo.

Prav tako tudi nima potrebe po prevzemu kateregakoli vodnega vira v Občini Sveta Ana in takega prevzema niti trenutno niti dolgoročno ne načrtuje, saj svojo razvojno strategijo temelji na vodnih virih na Dravskem polju, Selniški dobravi, Limbuški dobravi in Vrbanskem platoju.

Razpoložljivi podatki kažejo, da so vse domačije (gre za 65 uporabnikov), ki so bile v času zavarovanja vodnega vira Lokavec, t.j. v letu 2000, priključene na vodni vir Lokavec, sedaj priključene na javno vodovodno omrežje v upravljanju Mariborskega vodovoda in jih s pitno vodo oskrbuje Mariborski vodovod.

Razpoložljivi podatki kažejo tudi, da je 5 od 6 domačij, ki so bile v času zavarovanja vodnega vira Rožengrunt, t.j. v letu 2000, priključene na vodni vir Rožengrunt, sedaj priključene na javno vodovodno omrežje v upravljanju Mariborskega vodovoda in jih s pitno vodo oskrbuje Mariborski vodovod.

En uporabnik (na naslovu Rožengrunt 19) na javno vodovodno omrežje v upravljanju Mariborskega vodovoda trenutno še ni priključen, postopek za njegovo priključitev pa se je že pričel. V skladu z Uredbo o oskrbi s pitno vodo je namreč obvezno, da lastnik nepremičnine zagotovi izvedbo priključka objekta na javni vodovod, če je poselitveno območje opremljeno z javnim vodovodom in se v objektu rabi pitna voda.

Navedbe v zvezi z razvojnimi namerami Mariborskega vodovoda ter v zvezi s priključitvijo uporabnikov v naseljih Rožengrunt in Lokavec na javni vodovod so dokumentirane tudi v dopisu mariborskega vodovoda št. 202202076 z dne 04. 02. 2022, ki so sestavni del priloge tega teksta.

Izpostaviti je treba še, da tako ogled stanja na terenu kot tudi pričevanja lokalnega prebivalstva na območju obeh vodnih virov navajajo/dokazujejo, da se je kapaciteta obeh vodnih virov bistveno zmanjšala oziroma da sta skorajda presahnila in da nanju za oskrbo s pitno vodo tudi iz teh razlogov ni mogoče več računati.

Vse navedeno pomeni, da vodna vira Rožengrunt in Lokavec že za oskrbo lokalnega prebivalstva, še manj pa za širšo oskrbo s pitno vodo, nista več zanimiva in primerna, saj nimata več ustrezne kapacitete in tudi nista več potrebna. Prav tako nanju več niso navezani uporabniki, kot je bilo to v letu 2000, ko je bil sprejet odlok in z njim zavarovani vodni viri. Iz navedenih razlogov več ni potrebe, da bi bila oba vodna vira z odlokom zavarovana še naprej, zato je primerno izvesti postopek, v katerem se odloči, da se odlok preneha uporabljati.

Pojavlja pa se vprašanje, kdo – država ali občina – lahko razveljavi navedeni odlok oziroma kdo je pristojen, da odloči, da se navedeni odlok preneha uporabljati.

6. PRISTOJNOST ZA RAZVELJAVITEV ODLOKA

Odlok o varovanju virov pitne vode je v letu 2000 sprejela Občina Sveta Ana. Pravno podlago za sprejem odloka na ravni občine je predstavljala Zakon o vodah (Uradni list SRS, št. 38/81, 29/86 in 42/89 ter Uradni list RS, št. 15/91-I, 32/93 – ZGJS, 29/95 – ZPDF, 52/00 in 67/02 – ZV-1).

Navedeni zakon je v letu 2002 s prejetjem Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZzdrI-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15 in 65/20; v nadaljevanju: ZV-1) prenehal veljati.

ZV-1, med drugim, določa nov, t.j. drugačen način zavarovanja vodnih virov oziroma način določitve vodovarstvenega območja, izrecno pa določa, da akt, s katerim se tako zavarovanje vzpostavi, sprejme Vlada republike Slovenije (z uredbo).

Na podlagi 216. člena ZV-1 so prenehali veljati tudi občinski predpisi, s katerimi so bili zavarovani vodni viri oziroma ki so določali varstvene pasove in ukrepe za zavarovanje voda, njihova uporaba pa je bila podaljšana do uveljavitve ustreznih uredb, s katerimi je oziroma bo vodne vire oziroma vodna telesa zavarovala Vlada Republike Slovenije.

Navedeno pomeni, da se občinski predpisi o zavarovanju vodnih virov do uveljavitve uredb zgolj uporabljajo, ni pa jih mogoče spreminjati in dopolnjevati.

Na podlagi 209. člena ZV-1 bi morala Vlada Republike Slovenije izdati ustrezne izvršilne predpise, s katerimi bi določila varstvene pasove in ukrepe za zavarovanje voda (t.j. uredbe o določitvi vodovarstvenih območij) v dveh letih od uveljavitve ZV-1, t.j. do avgusta 2004.

Za vodna vira Rožengrunt in Lokavec vlada tudi 20 let po uveljavitvi ZV-1 oziroma 18 let po izteku z zakonom določenega roka še ni sprejela uredbe, s katero bi zavarovala navedena vodna vira.

Ker vodna vira za oskrbo s pitno vodo ne le po presoji občine, ampak očitno tudi po presoji države, več nista potrebna, je na dlani zaključek, da takšne uredbe vlade ni realno pričakovati.

Izpostaviti je treba še dopis Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo št. 355-12/2017/2 z dne 05. 10. 2017, ki vsebuje stališče v zvezi z ukinitvijo vodnih virov, ki so zavarovani z občinskimi odloki o zavarovanju.

Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo ugotavlja, da občina na podlagi ZV-1 nima več pristojnosti za določitev (in ukinitvev) vodovarstvenih območij. Ta pristojnost je dana vladi, ki bi morala zadevne uredbe izdati že pred več kot 15 leti.

Takšno obdobje, v katerem se ohranja v uporabi občinski predpis, ki je prenehal veljati in ni skladen z novim zakonom, je odločno predolgo; neveljavni predpis, ki je še v uporabi in ni skladen z ZV-1, pa je ustavnopravno sporen tudi z vidika načela pravne države.

Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo pojasnjuje še, da je nastalo situacijo mogoče prepoznati kot naknadno pravno praznino, ki jo mora pristojni organ do pravilne zakonske ureditve ustrezno zapolniti. Zaključuje, da je treba zagotoviti ustrezne strokovne podlage za ukinitvev določenega vodovarstvenega območja in da je ob izpolnjevanju teh pogojev prenehanje uporabe občinskega predpisa le še pravno-tehnično vprašanje.

Ker vlada s svojim predpisom ne more poseči v občinski predpis, lahko le občina izda akt, s katerim ugotovi, da se občinski predpis preneha uporabljati.

Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo v dopisu št. 355-6/2016/2 z dne 05. 05. 2016 navaja, da v primerih, ko Vlada Republike Slovenije ni in ne bo izdala uredb, s katerimi bi določila vodovarstvena območja, in glede katerih ne obstajajo razlogi za določitev vodovarstvenega režima, lahko občina izda predpis, s katerim določi prenehanje uporabe odlokov, ki so bili podlaga za varovanje vodnega vira, če za takšno varovanje ni več razlogov.

Ob ugotovitvi, da za varovanje vodnih virov Rožengrunt in Lokavec ni več potrebe, Občina Sveta Ana tako lahko izda Odlok o prenehanju uporabe Odloka o varovanju virov pitne vode iz leta 2000, saj Vlada Republike Slovenije nima pristojnosti za posege v občinske predpise. Poleg tega, da je nadaljnja uporaba odloka iz leta 2000, ki je že leta 2002 prenehal veljati in se le še uporablja, ustavnopravno sporna z vidika načela pravne države, za nadaljnje varovanje navedenih vodnih virov ni več potrebe, kot je pojasnjeno v dosedanem besedilu.

PRILOGE:

1. Odlok o varovanju virov pitne vode (Uradni list RS, št. 25/00);
2. Grafični prikaz vodovarstvenih pasov vodnega vira Rožengrunt in vodnega vira Lokavec – izsek iz strokovne podlage »Določitev vodovarstvenih pasov vodnih virov občine Sveta Ana« (izdelal IRGO Inštitut za rudarstvo, geotehnologijo in okolje, številka projekta GV/ 980 603, februar 2000);
3. Dopis družbe Mariborski vodovod, javno podjetje, d.o.o., št. 202202076 z dne 04. 02. 2022,
4. Dopis Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, št. 355-12/2017/2 z dne 05. 10. 2017,
5. Dopis Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, št. 355-6/2016/2 z dne 05. 05. 2016.

Prihodki na računu sredstev rezerv, vključno s preneseni sredstvi iz računa stalnih rezerv bivše skupne občine po delitveni bilanci ob prehodu na samostojno financiranje, so znašali 3,195.591 SIT.

Odhodki za leto 1999 na računu rezerv so znašali 1,268.187,48 SIT.

Saldo sredstev stalne proračunske rezerve v višini 1,927.403,52 SIT se prenese v leto 2000.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 40303-001/00

Sveta Ana, dne 25. februarja 2000.

Župan
Občine Sveta Ana
Bogomir Ruhitel l. r.

1132. Odlok o povprečni gradbeni ceni, povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti nezazidanega stavbnega zemljišča v Občini Sveta Ana za leto 2000

Na podlagi 6. in 15. člena statuta Občine Sveta Ana (Uradni list RS, št. 13/99) in v zvezi z 12. in 20. členom pravilnika o enotni metodologiji za izračun prometne vrednosti stanovanjskih hiš in stanovanj ter drugih nepremičnin (Uradni list SRS, št. 8/87) je Občinski svet občine Sveta Ana na 11. seji dne 25. 2. 2000 sprejel

ODLOK

o povprečni gradbeni ceni, povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti nezazidanega stavbnega zemljišča v Občini Sveta Ana za leto 2000

1. člen

Povprečna gradbena cena za m² koristne stanovanjske površine, zmanjšana za povprečne stroške komunalnega urejanja zemljišča in za vrednost stavbnega zemljišča, je na območju Občine Sveta Ana na dan 31. 12. 1999 znašala 126.000 SIT/m² in je osnova za izračun vrednosti nepremičnin v letu 2000.

2. člen

Za m² koristne stanovanjske površine za celotno območje Občine Sveta Ana znašajo: povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč 11,5%

od povprečne gradbene cene iz 1. točke tega odloka, in sicer:

- za individualno komunalno ureditev (IKU) 5,0%
- za kolektivno komunalno ureditev (KKU) 6,5%

3. člen

Vrednost m² nezazidanega stavbnega zemljišča se določi v odstotku od povprečne gradbene cene iz 1. točke tega odloka in po območjih znaša:

- I. območje: ureditveno območje centra Sveta Ana in Lokavec 1,0%
- II. območje: druga naselja in stavbna zemljišča razpršene gradnje 0,8%

4. člen

Povprečna gradbena cena stanovanjske površine se mesečno valorizira z indeksom podražitev gradbenih storitev, ki ga objavlja Gospodarska zbornica Slovenije - Združenje za

gradbeništvo in IGM. Višina povprečnih stroškov komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednost nezazidanega stavbnega zemljišča sta predstavljena v razmerju do povprečne gradbene cene.

5. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka se preneha uporabljati odlok o povprečni gradbeni ceni, povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti nezazidanega stavbnega zemljišča v Občini Sveta Ana (Uradni list RS, št. 78/99).

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 42007-001/99

Sveta Ana, dne 25. februarja 2000.

Župan
Občine Sveta Ana
Bogomir Ruhitel l. r.

1133. Odlok o varovanju virov pitne vode

Na podlagi 66. člena zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 38/81, 29/86 in Uradni list RS, št. 15/91) in 15. člena statuta Občine Sveta Ana (Uradni list RS, št. 13/99) sprejme Občinski svet občine Sveta Ana na 11. redni seji dne 25. 2. 2000

ODLOK

o varovanju virov pitne vode

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Odlok določa varstvene pasove vodnih virov pitne vode na območju Občine Sveta Ana (v nadaljevanju: varstveni pasovi) in ukrepe za zavarovanje podzemne vode in črpališča pred onesnaževanjem.

Vodni viri pitne vode so:

- Lokavec,
- Rožengrunt.

2. člen

Gospodarjenje z vodnimi viri iz 1. člena mora biti skladno z določbami tega odloka.

II. VARSTVENI PASOVI

3. člen

Meje varstvenih pasov so določene na podlagi strokovnih osnov, opisane s številkami mejnih parcel, vrisane v prostorskih katastrskih načrtih 1:5000, ki so na vpogled pri občinskih upravnih organih in organih upravne enote, pristojne za urbanizem in varstvo okolja.

Seznam strokovnih osnov, na podlagi katerih so določene meje varstvenih pasov, je sestavni del tega odloka. Strokovne osnove so na vpogled pri upravnih organih Občine Sveta Ana.

Opis mej najožjega in ožjega varstvenega pasu je sestavni del tega odloka.

4. člen

Območje zajema in varstvena pasova so:

območje zajema:

- I. najožji varstveni pas z najstrožjim režimom varovanja;
- II. ožji varstveni pas s strogim režimom varovanja, ki je namenjen neposredni zaščiti črpališč pred onesnaženjem.

5. člen

Za vsak poseg v varstvenih pasovih morajo investitorji pridobiti vodnogospodarsko soglasje pristojnega upravnega organa.

III. VARSTVENI UKREPI

6. člen

Za varstvene ukrepe velja načelo, da se ukrepi zaostrujejo s približevanjem zajetu. Varstveni ukrepi se seštevajo. Vsi ukrepi, prepovedi in obveznosti, ki veljajo za zunanje varstveno območje, veljajo tudi za ožja varstvena območja. In obratno, kar je dovoljeno za ožja varstvena območja, je dovoljeno tudi za zunanje varstveno območje.

Območje zajema

7. člen

V območju zajema je dovoljena le dejavnost, ki služi oskrbi s pitno vodo. V območju zajema mora biti brezpogojno onemogočeno vsakršno onesnaženje ali okuženje vode.

Območje zajema najožjega varstvenega pasu mora biti v uporabi upravljavec in mora biti fizično zavarovano fizično varovanje se izvaja z ograjo, ki je najmanj 10 metrov oddaljena od točke zajema.

Najožji varstveni pas z najstrožjim režimom varovanja (I)

8. člen

V najožjem varstvenem pasu je:

Prepovedano:

1. graditi:

- proizvodne, obrtne in servisne objekte,
- energetske objekte, ki bi škodljivo vplivali na vodni vir,
- stanovanjske hiše in poslovne objekte,
- magistralne in regionalne ceste,
- skladišča nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi,

- naftovode, ponikovalnice za odpadne vode,
- nove komunalne čistilne naprave,
- objekte, ki zmanjšujejo količino vode vodnega vira,
- odlagališča in pretovorne postaje komunalnih in posebnih odpadkov in začasna skladišča posebnih odpadkov,
- nova pokopališča;

2. izvajati:

- cestni in železniški tranzitni promet nevarnih in škodljivih snovi, ki so navedene v predpisih o prevozu nevarnih snovi, po nezaščitenih cestah in železnicah,
- izkop gramoza ob in iz vodotokov in v novih gramoznicah,
- spremembo namembnosti in dejavnosti objektov, če se s tem povečuje nevarnost za vodni vir,

- povečano črpanje tehnološke vode iz vodnjakov izven vodovodnega sistema,

3. uporabljati:

- rastlinska zaščitna sredstva in gnojila, ki vsebujejo strupene snovi, ki se v pitni vodi približujejo mejni koncentraciji, opredeljeni v predpisih o higijenski neoporečnosti pitne vode,

4. vgrajevati:

- toplotne črpalke - izmenjevalce na podlagi uporabe podtalnice,

5. opredeljevati:

- nova ureditvena območja naselij in širiti obstoječa,

6. odlagati:

- odpadke.

9. člen

V najožjem varstvenem pasu je:

Obvezno:

- graditi neprepustno javno in interno kanalizacijsko omrežje in priključiti nanj vse objekte; neprepustnost mora

izvajalec dokazati z atestom,

- graditi utrjene neprepustne prometne in manipulacijske površine,
- odvajati v javno kanalizacijo fekalne in tehnološke odpadne vode,
- odvajati v javno kanalizacijo vode iz utrjenih prometnih in manipulacijskih površin,
- opremiti ceste z ustrezno signalizacijo,
- graditi lovilne sklede za obstoječa skladišča za nevarne snovi, kamor je moč ujeti tudi rabljeno požarno vodo,
- sanirati obstoječa skladišča nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi, ki niso zgrajena skladno s predpisi o gradnji le-teh.

10. člen

V najožjem varstvenem pasu je:

Dovoljeno:

1. izvajati:

- dejavnost, ki služi oskrbi s pitno vodo,
- proizvodne in obrtne dejavnosti v obstoječih objektih, za katere pooblaščen delovna organizacija iz 15. člena ugotovi, da ne predstavljajo nevarnosti za kakovost in količino pitne vode,

- športno-rekreacijske dejavnosti;

2. graditi:

- stanovanjske hiše v vrzelih obstoječih zazidalnih površin, ne da bi se bistveno povečalo število prebivalcev na tem območju,
- nadomestne stanovanjske hiše za objekte iz tega varstvenega pasu,
- objekte družbenega standarda za osnovno preskrbo prebivalstva,

- objekte za potrebe individualnih kmečkih gospodarstev,
- skladišča za kurilno olje s prostornino do 5 m³,
- športno-rekreacijske objekte z minimalnimi spremljajočimi objekti;

3. adaptirati, nadzidati in prizidati:

- objekte in naprave, tako da ne ogrožajo virov pitne vode.

11. člen

V najožjem varstvenem pasu mora biti rekonstrukcija obstoječih cest in drugih prometnih povezav izvedena tako, da v primeru nesreč morebitne razlite tekočine ne morejo ponikniti v podtalnico.

Ožji varstveni pas (II) – s strogim režimom varovanja

12. člen

V širšem varstvenem pasu je:

Prepovedano:

1. graditi:

- proizvodne, obrtne in servisne objekte, ki predstavljajo nevarnost za vir pitne vode,
- energetske objekte, ki predstavljajo nevarnost za vir pitne vode,

- skladišča nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi, ki so večja, kot jih dopuščajo predpisi o tem, kako morajo biti zgrajena in opremljena skladišča ter transportne naprave za nevarne in škodljive snovi,

- nove komunalne čistilne naprave,

- objekte, ki zmanjšujejo količino vode vodnega vira,
- odlagališča in pretovorne postaje komunalnih in posebnih odpadkov in začasna skladišča posebnih odpadkov;

2. izvajati:

- izkop gramoza ob in iz vodotokov ter v novih gramoznicah, ki predstavljajo nevarnost za vir pitne vode,

- spremembo namembnosti in dejavnosti objektov, če se s tem povečuje nevarnost za vodni vir,

- povečano črpanje tehnološke vode iz vodnjakov izven vodovodnega sistema;

3. vgrajevati:
– toplotne črpalke – izmenjevalce na podlagi uporabe podtalnice;

4. odlagati:
– odpadke.

13. člen

V ožjem varstvenem pasu je:

Obvezno:

– graditi vodotesno javno in interno kanalizacijsko omrežje in priključiti nanj vse objekte; vodotesnost mora izvajalec dokazati z atestom,

– graditi utrjene neprepustne manipulacijske površine z odvodom meteornih voda v kanalizacijo ali preko maščobnika v ponikovalnico,

– odvajati v javno kanalizacijo odpadne in tehnološke odpadne vode,

– graditi greznice za individualne stanovanjske objekte, pri katerih ni moč odvajati fekalne vode v javno kanalizacijo skladno s strokovnim navodilom o urejanju gnojšč in greznic, te greznice so le začasne in sicer do zgraditve javne kanalizacije,

– sanirati obstoječa skladišča nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi, ki niso zgrajena skladno s predpisi o gradnji le-teh.

14. člen

Skladišča za nafto, naftne derivate nevarne in škodljive snovi iz tretje alineje 1. točke 12. člena, morajo biti zgrajena in opremljena skladno s predpisi o tem, kako morajo biti zgrajena in opremljena skladišča ter transportne naprave za nevarne in škodljive snovi.

IV. POSEBNI UKREPI

15. člen

Za vse posege znotraj območja varstvenih pasov, ki jih omogoča in dovoljuje ta odlok, z izjemo individualnih stanovanjskih hiš, mora investitor pridobiti na izdelani investicijski program oceno vpliva posega na vodni vir, ki jo izdela zato pooblaščen inštitucija.

16. člen

Iz ocene vpliva posega na vodni vir mora biti razvidno, ali je poseg možno realizirati in pod kakšnimi pogoji.

17. člen

Investitor mora za pridobitev gradbenega dovoljenja pridobiti mnenje zato pooblaščen inštitucije o tem, ali so v projektih za izvedbo posega upoštevani vsi pogoji iz ocene vpliva posega na vodni vir.

18. člen

Za sanacijo obstoječega stanja na varstvenih pasovih je na podlagi dopoljenega posnetka stanja za posamezna območja obvezno izdelati smernice za sanacijo.

Nosilec izdelave smernic za sanacijo za posamezna območja je določen s strani Občine Sveta Ana.

19. člen

Smernice za sanacijo morajo predvsem vsebovati:

- prioriteto sanacije po območjih,
- prioriteto sanacije po področjih dejavnosti,
- objekte sanacije,
- nosilce sanacije,
- strokovne institucije za revizijo sanacijskih programov.

20. člen

Smernice za sanacijo sprejema Občinski svet občine Sveta Ana.

21. člen

Onesnaževalci na varstvenih pasovih morajo na podlagi smernic za sanacijo izdelati in izvajati sanacijske programe.

Izdelavo in izvajanje sanacijskih programov usklajuje in nadzoruje zato pooblaščen inšpekcijske službe upravne enote.

22. člen

Vodnogospodarske in druge posege v vodotoke na območju varstvenih pasov je treba izvajati tako, da ne bo ogrožen vodni vir.

23. člen

Gradbišča morajo biti organizirana in urejena tako, da je onemogočeno onesnaževanje podtalnice.

24. člen

Skladišča nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi, z izjemo skladišč na kurilno olje s prostornino do 5 m³, ki so na varstvenih pasovih in ustrezajo določbam tega odloka ter imajo uporabno dovoljenje, morajo lastniki in upravljalci vpisati v kataster skladišč nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi na varstvenih pasovih vodnih virov.

Lastnik ali upravljaec dobi potrdilo o vpisu skladišča v kataster na podlagi predhodnega preizkusa pooblaščen organizacije za opravljanje pregledov ustreznih skladišč nafte, naftnih derivatov in nevarnih snovi.

25. člen

Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij Ljubljana in Inštitut za metalne konstrukcije Ljubljana sta organizaciji, pooblaščen za opravljanje preizkusov ustreznih skladišč nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi.

Poročilo o opravljenem preizkusu mora lastnik ali upravljaec dostaviti organu, ki vodi kataster skladišč nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi.

26. člen

Skladišča za kurilno olje s prostornino 5 m³, ki so na varstvenih pasovih, morajo lastniki ali uporabniki prijaviti v kataster skladišč nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi.

Ob prijavi skladišča mora lastnik ali uporabnik navesti konstrukcijo, velikost in starost skladišča.

27. člen

Organizacije, ki dobavljajo nafto, naftne derivate, nevarne in škodljive snovi, smejo le-te dobaviti samo v skladišča, ki so vpisana v kataster ali prijavljena v evidenco.

28. člen

Hitrost vozil, ki prevažajo nafto, naftne derivate, nevarne in škodljive snovi, po cestah in železnicah na območju ožjega in širšega varstvenega pasu je omejena na 40 km/h.

V. NADZOR NAD IZVAJANJEM ODLOKA

29. člen

Za vzdrževanje režima v varstvenem pasu je odgovoren upravljaec vodovoda.

Upravljaec vodovoda mora nenehno skrbeti za sistematični pregled vode v skladu s pravilnikom o higieni neoporečnosti vode namenjeno za javno oskrbo prebivalstva in ob sumljivih pojavih obvestiti sanitarno inšpekcijsko službo.

30. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

31. člen

Pristojna inšpekcijska služba lahko izda prepoved za opravljanje določene dejavnosti izven varovanega pasu, če se pokaže, da bi le-ta lahko škodljivo vplivala na kvaliteto in higieno neoporečnost vode.

VI. KAZENSKÉ DOLOČBE

32. člen

Z denarno kaznijo od 100.000 do 360.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, če ravna v nasprotju s katero od naslednjih določb odloka:

1. 7. člena,
2. 8. člena (od 1. do 6. točke),
3. 9. člena,
4. 10. člena (od 1. do 3. točke),
5. 11. člena,
6. 12. člena (od 1. do 4. točke),
7. 13. člena,
8. 14. člena,
9. 17. člena,
10. 18. člena,
11. 21. člena,
12. 22. člena,
13. 23. člena,
14. 24. člena,
15. 25. člena,
16. 26. člena,
17. 27. člena,
18. 28. člena.

Z denarno kaznijo od 100.000 do 360.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi z opravljanjem dejavnosti, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo od 20.000 do 90.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

33. člen

Določbe tega odloka se smiselno uporabljajo za določitev varstvenih pasov in ukrepov v njih pri obstoječih vodnih zajetjih, ki še niso vključena v ta odlok in tudi tistih, ki bodo zgrajena po uveljavitvi tega odloka.

34. člen

Dopolnjen posnetek stanja s seznamom onesnaževalcev na varstvenih pasovih mora biti izdelan v 6 mesecih po uveljavitvi tega odloka (prvi odstavek 18. člena).

35. člen

Sanacijski programi za ožji varstveni pas morajo biti izdelani skladno z opredelitvami v smernicah za sanacijo, vendar najpozneje v letu dni po sprejemu smernic za sanacijo (prvi odstavek 21. člena).

Sanacijski programi za širši varstveni pas morajo biti izdelani skladno z opredelitvami v smernicah za sanacijo, vendar najpozneje v 24 mesecih po sprejemu smernic za sanacijo (prvi odstavek 21. člena).

36. člen

Lastniki ali upravljalci skladišč nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi na varstvenih pasovih morajo le-te vpisati v kataster skladišč nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi na varstvenih pasovih 6 mesecev po uveljavitvi tega odloka.

Lastniki ali uporabniki skladišč za kurilno olje s prostornino do 5m³ morajo le-te prijaviti v evidenco skladišč za kurilno olje s prostornino do 5m³ na varstvenih pasovih 6 mesecev po uveljavitvi tega odloka.

37. člen

Lastniki ali upravljalci so dolžni v letu dni po uveljavitvi odloka prilagoditi skladišča nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi določbam tega odloka.

38. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 32403-001/00

Sveta Ana, dne 25. februarja 2000.

Župan
Občine Sveta Ana
Bogomir Ruhitel I. r.

1134. Sklep o ceni vzdrževanja pokopališča in okolice z mrliško vežo za leto 2000

Na podlagi 20. in 68. člena poslovnika o delu Občinskega sveta občine Sveta Ana ter na podlagi statuta Občine Sveta Ana (Uradni list RS, št. 13/99) je Občinski svet občine Sveta Ana na 11. redni seji dne 25. 2. 2000 sprejel

S K L E P

o ceni vzdrževanja pokopališča in okolice z mrliško vežo za leto 2000

I
Stroški vzdrževanja pokopališča in okolice z mrliško vežo v letu 2000 znašajo:

- za enojni grob 3.240 SIT,
- za družinski grob 4.050 SIT.

V ceno je vračunan 8% davek na dodano vrednost.

II

Vzdrževalnina se poravna po položnicah v enkratnem znesku za tekoče leto.

III

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35207-001/2000

Sveta Ana, dne 25. februarja 2000.

Župan
Občine Sveta Ana
Bogomir Ruhitel I. r.

1135. Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

Na podlagi 58. in 61. člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 in 33/89) v zvezi s 56. členom zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97), ter 15. člena statuta Občine Sveta Ana in na podlagi 17. člena odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 93/99) je Občinski svet občine Sveta Ana na 11. redni seji dne 25. 2. 2000 sprejel

S K L E P

o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

I
Vrednost točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Sveta Ana za leto 2000 znaša 0,4 SIT.

II

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 42008-001/99

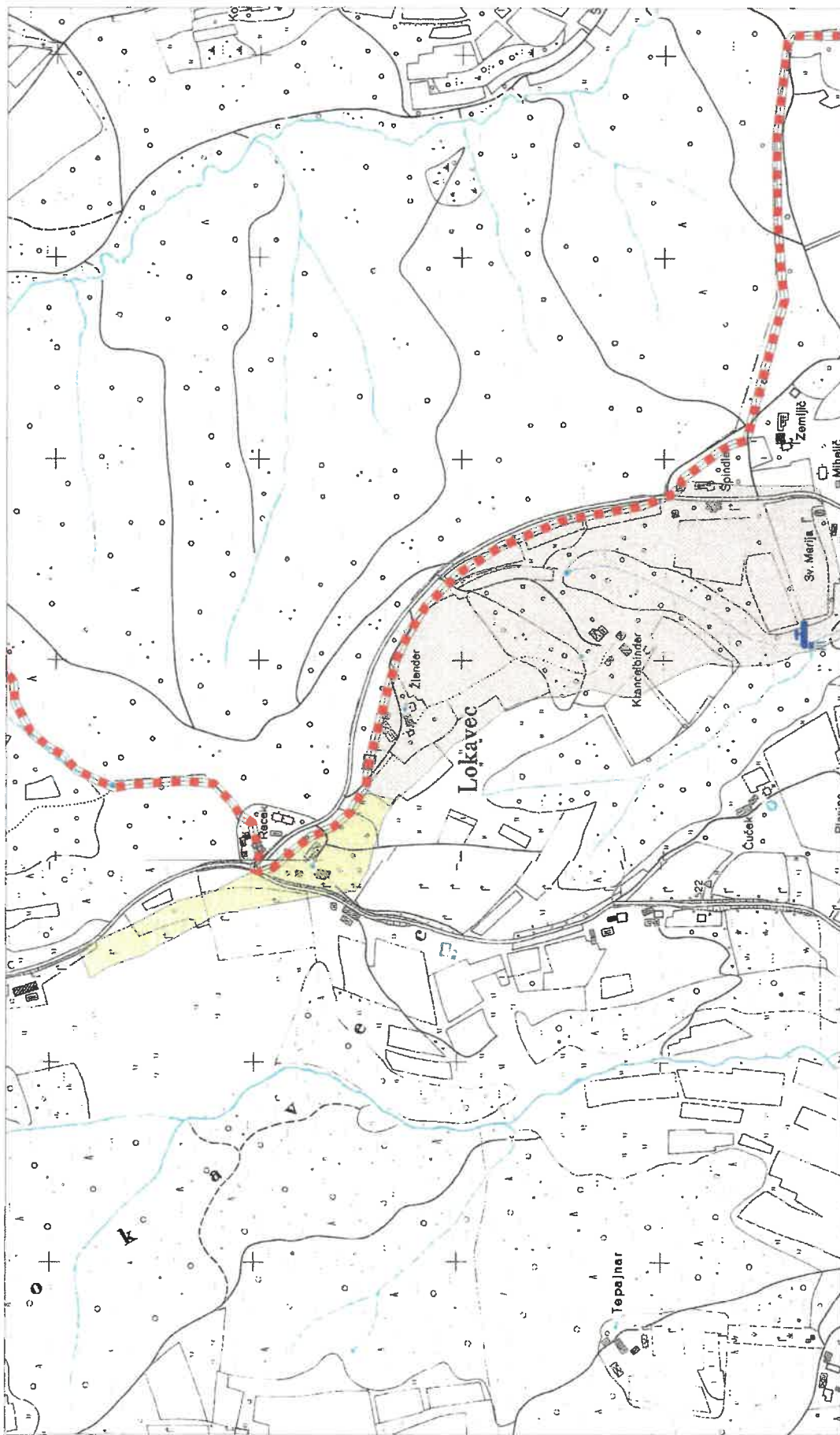
Sveta Ana, dne 25. februarja 2000.

Župan
Občine Sveta Ana
Bogomir Ruhitel I. r.

Topografska osnova:
Temeljni topografski načrt
Republike Slovenije

Občina: Sveta Ana

Vodovarstveni pasovi vodnega vira
Rožengrunt

Karta izdelana na IRGO
Leto izdelave 2000
Topografske osnove so lasti GURS-a

Merilo 1:5000

1 cm na karti je 50 m v naravi

Legenda

Cona I

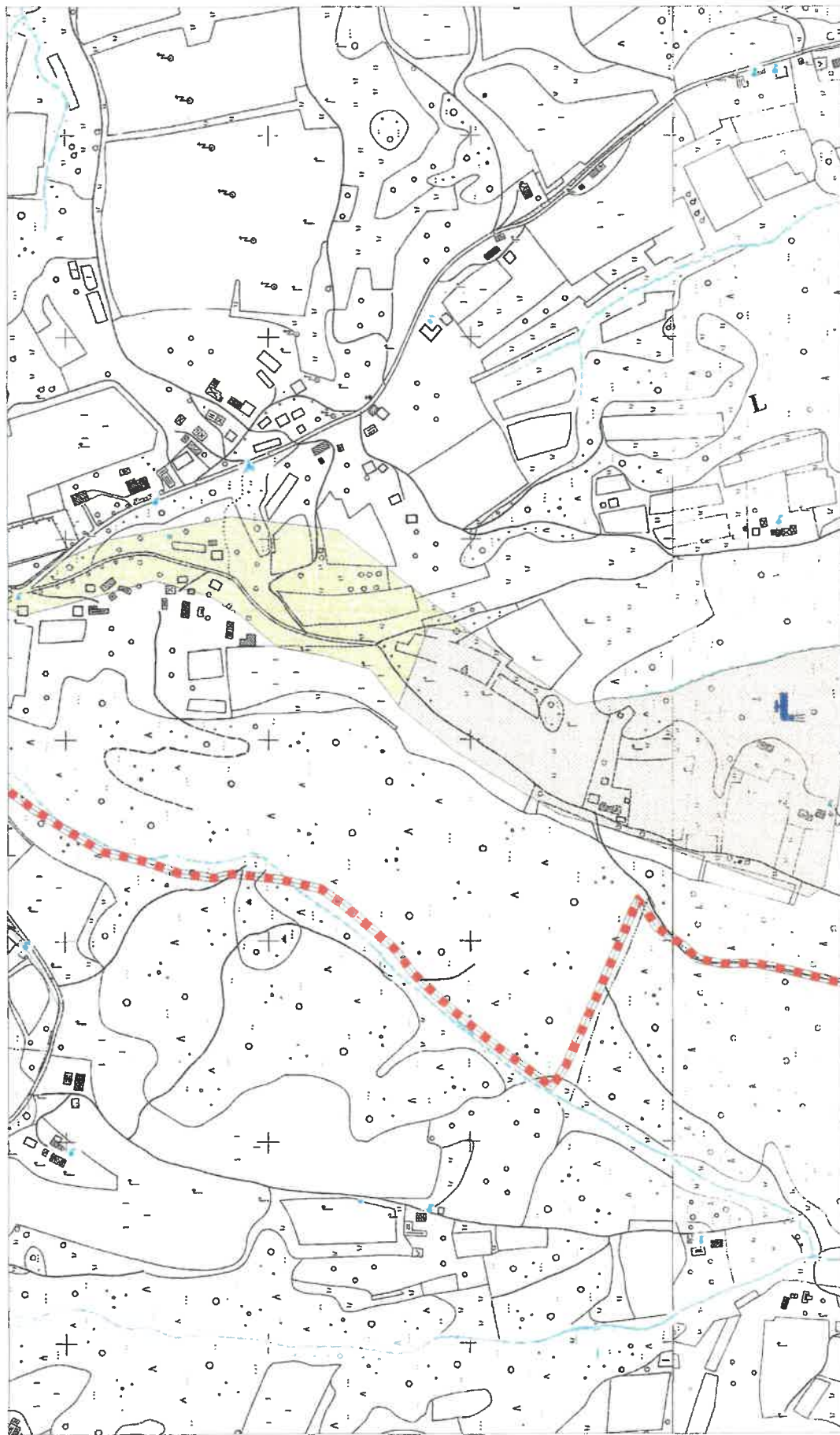

Cona II

Občina: Sveta Ana

Vodovarstveni pasovi vodnega vira
Lokavec

Topografska osnova:
Temeljni topografski načrt
Republike Slovenija

Karta izdelana na IRGO
Leto izdelave 2000
Topografske osnove so last GURS-a

Merilo 1:5000

1 cm na karti je 50 m v naravi

Legenda

Cona I

Cona II

MARIBORSKI VODOVOD, javno podjetje, d. o. o.

Jadranska cesta 24, 2000 Maribor, tel. (02) 320 77 00, e-mail: info@mb-vodovod.si, https://www.mb-vodovod.si
TRR. št.: SI56 0451 5000 0539 052 pri NKBM, d. d., BIC banke: KBMASI2X, matična št.: 5067880, ID za DDV: SI68041527

OBČINA SVETA ANA
župan, g. Slaček

Sveta Ana v Slovenskih goricah 17

2233 SVETA ANA V SLOVENSKIH GORICAH

M. d. o. o.	
Projekt	1 1 -02- 2022
Številka	Priloge

MARIBORSKI VODOVOD

202202076

Datum : 04. 02. 2022

Maribor, 4. februar 2022
Signirni znak: IV / 460

ZADEVA: Izjava glede lokalnega vodnega vira "Lokavec" in "Rožengrunt" v Občini Sveta Ana v Slovenskih goricah

Spoštovani,

v nadaljevanju podajamo sledečo izjavo:

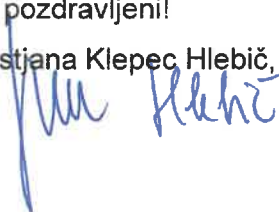
1. Mariborski vodovod, javno podjetje, d. o. o. (v nadaljevanju Mariborski vodovod) v Občini Sveta Ana v Slovenskih goricah (v nadaljevanju Občina Sveta Ana) **ni prevzel in nima v upravljanju nobenega vodnega vira**, s katerim bi vršil oskrbo s pitno vodo. Prav tako pa tudi **nima potrebe po prevzemu vodnega vira** v Občini Sveta Ana.
2. iz podatkov, ki so nam bili posredovani 20. januarja 2022 in popravkov, ki so nam bili posredovani 31. januarja 2022 iz Občine Sveta Ana, je razvidno, da so uporabniki lokalnega vodnega vira »**Lokavec**« **priključeni javno vodovodno omrežje in jih s pitno oskrbuje Mariborski vodovod.**
3. iz podatkov, ki so nam bili posredovani 20. januarja 2022 in 31. januarja 2022 iz Občine Sveta Ana, je razvidno, da so uporabniki lokalnega vodnega vira »**Rožengrunt**« **priključeni javno vodovodno omrežje in jih s pitno oskrbuje Mariborski vodovod** z izjemo ene nepremičnine. Po naših evidencah nepremičnina na naslovu Rožengrunt 19 ni priključena na javni sistem oskrbe s pitno vodo. Skladno z določili Uredbe o oskrbi s pitno vodo mora lastnik

nepremičnine, če se v stavbi oziroma gradbenem inženirskem objektu na poselitvenem območju, kjer se zagotavlja oskrba s pitno vodo s storitvami javne službe, rabi pitna voda, zagotoviti izvedbo priključka stavbe na javni vodovod. Na območju, na katerem se navedena nepremičnina nahaja, se izvaja javna oskrba s pitno vodo zato smo lastniku nepremičnine 4. februarja 2022 ponovno posredovali obvestilo o obvezni priključitvi na javno vodovodno omrežje v roku 2 mesecev od prejema obvestila.

Lepo pozdravljeni!

Sebastjana Klepec Hlebič, dipl.san.inž.

DIREKTOR

Miran JUČ

univ. dipl. inž. stroj.

MARIBORSKI VODOVOD,
JAVNO PODOJETJE, d.o.o.
Jadranska cesta 24, 2000 Maribor
8

Poslati:

- naslovu – elektronska pošta in navadna pošta
- ZUM d.o.o., Grajska ulica 7, 2000 Maribor – elektronska pošta in navadna pošta
- arhiv TROS, ga.Klepec Hlebič

REPUBLIKA SLOVENIJA
SLUŽBA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ZAKONODAJO

Mestni trg 4, 1000 Ljubljana

T: 01 241 18 00, 01 241 18 02

F: 01 241 18 60

E: gp.svz@gov.si

www.svz.gov.si

MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

gp.mop

Številka: 355-12/2017/2

Datum: 5. 10. 2017

Zadeva: **Ukinitev vodnih virov, ki so zavarovani z občinskimi odloki o zavarovanju**

Zveza: Vaš dopis št. 355-202/2017/3, ki smo ga prejeli dne 21. 9. 2017

V zvezi z vašim zaprosilom, s katerim nas zaprošate za mnenje glede načina »ukinitve« vodnih virov, ki so zavarovani z občinskimi odloki, in s tem povezanega vprašanja o dopustnosti sprejetja sprememb in dopolnitev odlokov o zavarovanju pitne vode, vam z vidika pristojnosti naše službe sporočamo naslednje.

Zakon o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdr1-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15; v nadaljnjem besedilu: ZV-1) v 74. členu ureja način določitve vodovarstvenega območja, in sicer v prvem odstavku določa, da vlada za zavarovanje vodnega telesa, ki se uporablja za odvzem ali je namenjeno za javno oskrbo s pitno vodo, pred onesnaženjem ali drugimi vrstami obremenjevanja, ki bi lahko vplivale na zdravstveno ustreznost voda ali njeno količino, določi vodovarstveno območje. Tretji odstavek 74. člena ZV-1 pa določa bistveno vsebino akta, ki določa vodovarstveno območje. Tako takšen akt, ki je v praksi uredba vlade, določa meje vodovarstvenega območja, meje notranjih območij, vodovarstveni režim na teh območjih, vrsto rabe vodnega telesa, navedbo lokalne skupnosti (če je vodno telo namenjeno oskrbi prebivalcev s pitno vodo) in nadzor nad izvajanjem predpisanega vodovarstvenega režima. Do uveljavitve ZV-1 (tj. do 10. 8. 2002) je bila na podlagi dotedanjega Zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 38/81, 29/86 in 42/89 ter Uradni list RS, št. 15/91-I, 32/93 – ZGJS, 29/95 – ZPDF, 52/00 in 67/02 – ZV-1; v nadaljnjem besedilu: ZV) pristojnost za določitev tovrstnih območij in režimov na njih dana občinski skupščini. 60. člen ZV je namreč določal, da občinska skupščina z odlokom določi varstveni pas in ukrepe za zavarovanje voda.

Na podlagi zgoraj navedenega lahko ugotovimo, da je pristojnost za določitev vodovarstvenih območij prešla z občine na državo. Zaradi navedenega je ZV-1 v prehodnih in končnih določbah (216. člen) uredil prenehanje veljavnosti občinskih predpisov o določitvi varstvenih pasov in ukrepov za zavarovanje voda ter hkrati podaljšal njihovo uporabo do uveljavitve vladnih predpisov o določitvi vodovarstvenih območij. Hkrati je zakonodajalec v 209. členu naložil vladi, da izda izvršilne predpise na podlagi ZV-1 (torej tudi uredbe o določitvi vodovarstvenih območij) v dveh letih od uveljavitve ZV-1, tj. do 10. 8. 2004. Do uveljavitve uredb o določitvi vodovarstvenih območij se občinski predpisi zgolj uporabljajo, kar pomeni, da njihovo spreminjanje in dopolnjevanje ni dopustno, saj so ti predpisi prenehali veljati z uveljavitvijo ZV-1, tj. 10. 8. 2002. Če je občina tovrstne predpise že spreminjala oziroma dopolnjevala, je bilo

takšno ravnanje nezakonito. Noveliranje neveljavnih predpisov namreč ni dopustno, hkrati pa občina na podlagi ZV-1 nima več pristojnosti za določitev (in ukinitve) vodovarstvenih območij. Pristojnost za določitev vodovarstvenih območij je dana vladi, ki bi morala izdati zadevne uredbe, saj je od uveljavitve ZV-1, ki je pristojnost urejanja vodovarstvenih območij prenesla na državo, preteklo že več kot 15 let. Takšno obdobje, v katerem se ohranja v uporabi občinski predpis, ki ni bil izdan v skladu z novim zakonom, je predolgo, neveljavni predpis, ki je še v uporabi, pa je v nasprotju s 74. členom ZV-1 in ustavnopravno sporen z vidika načela pravne države. Ustavno sodišče Republike Slovenije je namreč v podobnem primeru odločilo¹, da je večletno ohranjanje pri življenju izvršilnega predpisa, ki ni bil sprejet ob pogojih novega zakona, v nasprotju z načelom pravne države, katerega pomemben del sta vzdrževanje in krepitev zaupanja v pravo ter pravna varnost.

Pravno pravilna rešitev bi bila ta, da vlada čim prej izda uredbe o določitvi vodovarstvenih območij za tista območja, za katera obstajajo razlogi oziroma strokovne podlage za zavarovanje. V ostalih primerih (v tistih primerih, ko razlogi za določitev vodovarstvenega območja in s tem vodovarstvenega režima ne obstajajo več, ker so npr. vodni viri prekomerno in nepovratno onesnaženi ali so presahnil), pa bi bilo treba pripraviti novelo Zakona o vodah, ki bi določila (če za to obstajajo ustrezne strokovne podlage) prenehanje uporabe občinskih predpisov. Vlada namreč, četudi ima pristojnost za določanje in ukinitve vodovarstvenih območij, zaradi ločitve med državno oblastjo in lokalno samoupravo, v občinske predpise ne more posegati, po drugi strani pa občina, ki bi tehnično lahko odločala o prenehanju uporabe svojih predpisov, tega v obravnavanem primeru ne more storiti, saj za takšno ravnanje nima več pravne podlage v ZV-1.

Zakonodajalec je ob sprejetju ZV-1 predvideval, da bodo vsi vodni viri oziroma vodovarstvena območja tudi po uveljavitvi ZV-1 postali predmet varstva v skladu z novo ureditvijo, ki predvideva zavarovanje vodovarstvenih območij s predpisom vlade. To pričakovanje zakonodajalca je temeljilo na predpostavki, da bodo vodovarstvena območja v enakem obsegu obstajala do uveljavitve predpisov vlade. Pričakovanje zakonodajalca je bilo utemeljeno, saj je pričakoval, da bodo zavarovanja realizirana v zakonsko predvidenem roku (tj. do 10. 8. 2004). Ker se to do danes ni uresničilo v celoti in je seveda življenje precej bolj dinamično od statične zakonske določbe, ki je podaljšala uporabo vseh občinskih odlokov o določitvi varstvenih pasov in ukrepov za zavarovanje voda, smo danes v situaciji, na katero opozarjate z vašim zaprosilom.

V skladu s teorijo prava je mogoče takšno situacijo prepoznati kot naknadno pravno praznino, ki jo mora pristojni organ do pravilne zakonske ureditve ustrezno zapolniti. Pri tem je treba tehtati, ali so v vsakem posamičnem primeru izpolnjeni zakonski pogoji. V obravnavanem primeru to pomeni predhodno zagotovitev ustreznih strokovnih podlag za ukinitve določenega vodovarstvenega območja, na podlagi katerih bi bilo utemeljeno obstoječa zavarovanja vodnih virov ukiniti. Če so ti pogoji izpolnjeni, je prenehanje uporabe občinskega predpisa le še pravno-tehnično vprašanje. Ker vlada s svojim predpisom ne more poseči v občinski predpis, kot je pojasnjeno že zgoraj, bi lahko le občina izdala akt, s katerim bi ugotovila, da se je občinski predpis prenehal uporabljati.

Vsekakor pa to ne pomeni, da ima občina pristojnost za arbitrarno določanje in ukinjanje vodovarstvenih območij, saj je to po izrecni zakonski določbi v pristojnosti vlade. Takšne situacije je treba tolmačiti restriktivno in od primera do primera.

¹ Odločba US RS št. U-I-236/96-9 z dne 19. junija 1997

REPUBLIKA SLOVENIJA
SLUŽBA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ZAKONODAJO

Mestni trg 4, 1000 Ljubljana

T: 01 241 18 00, 01 241 18 02

F: 01 241 18 60

E: gp.svz@gov.si

www.svz.gov.si

Podpisnik: Ksenija Mihovar Globokar
Izdajatelj: Republika Slovenija
Čas podpisa: 09:51, 06.05.2016
Ref. št. dokumenta: 355-6/2016/2

MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

gp.mop

Številka: 355-6/2016/2
Datum: 5. 5. 2016

Zadeva Spremembe občinskih odlokov o varovanju pitne vode
Zveza: Vaš dopis št. 355-85/2016, ki smo ga prejeli dne 3. 5. 2016

V zvezi z vašim zaprosilom, s katerim nas zaprošate za mnenje glede načina »ukinitve« vodnega vira, ki je zavarovan z občinskim predpisom, in s tem povezanega vprašanja o vrsti akta za prenehanje zavarovanja vodnega vira, vam z vidika pristojnosti naše službe sporočamo naslednje.

Občinski predpisi, izdani na podlagi Zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 38/81, 29/86 in 42/89 ter Uradni list RS, št. 15/91-I, 32/93 – ZGJS, 29/95 – ZPDF, 52/00 in 67/02 – ZV-1), s katerimi so se zavarovali vodni viri, so na podlagi 216. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) prenehali veljati, njihova uporaba pa je bila podaljšana do uveljavitve predpisov Vlade Republike Slovenije (tj. uredb o vodovarstvenih območjih). V primerih, ko Vlada Republike Slovenije ni in ne bo izdala uredb, s katerimi bi določila vodovarstvena območja, in glede katerih ne obstajajo razlogi za določitev vodovarstvenega režima, lahko občina izda predpis, s katerim določi prenehanje uporabe predpisov (odlokov), ki so bili podlaga za varovanje vodnega vira, če za takšno varovanje ni več razlogov. Občina tako lahko izda odlok o prenehanju uporabe odloka, saj Vlada Republike Slovenije nima pristojnosti za posege v občinske predpise.

S spoštovanjem,

Pripravila:
Nina Robežnik

Ksenija Mihovar Globokar
DIREKTORICA

V vednost:

- bostjan.savsek@gov.si